

I den danske retsplejelovs § 765 forudsætter alternativer til fængsling, at sigtede samtykker, f.eks. i antabusbehandling. Det er ikke et krav i den grønlandske retsplejelov. Man kan dømme til forsorg, og som nævnt kan en sådan dom umiddelbart fuldbyrdes. Ved brug af tilbageholdelsesalternativer kan en senere forsorgsdom så at sige foregribes ved, at man sætter sådanne foranstaltninger som tilsyn, antabus m.m. ind i stedet for tilbageholdelse.

Ad § 18 c

Bestemmelsen svarer til de hidtil gældende regler i lovens kapitel 5, § 16, stk. 1 og 2, med den tilføjelse, at det understreges, at den frist, der sættes af retten, skal være så kort som mulig og ikke over 4 uger ad gangen. Derved understreges, at tilbageholdelse er et alvorligt indgreb, hvis anvendelse skal begrænses mest muligt. Hvis der træffes beslutning om mentalundersøgelse, kan der dog fastsættes en længere frist, jfr. forslaget § 18 f.

Bestemmelsen i § 18 c skal ses i sammenhæng med reglen i lovens kapitel 5, § 22, stk. 2, hvoraf følger, at der skal beskikkes bisidder, når sigtede skal fremstilles med begæring om tilbageholdelse.

De tilsvarende bestemmelser i den danske retsplejelov findes i §§ 764, 766 og 767.

Ad § 18 d

Bestemmelsen i stk. 1, der træder i stedet for en række detaljerede forskrifter i den danske retsplejelov, har ikke hidtil været formuleret i loven, men må siges at være udtryk for alment gældende menneskeretsprincipper.

I Danmark kræver isolering siden retsplejelovsændringen i 1978 rettens kendelse. Isolering som et specielt institut, der kræver selvstændig beslutning, kendes ikke i Grønland. Forholdene, hvorunder tilbageholdelse sker, varierer meget fra sted til sted. På små steder vil en tilbageholdt ofte være alene i det rum, der benyttes som arrest, men ikke isoleret fra politiet med husstand.

På større steder, hvor der er hyppig brug af detentionen, kan en i øvrigt måske ønskelig adskillelse næppe gennemføres. Det må også tages i betragtning, at den almindelige anstaltsanbringelse er ret fri og specielt, hvis tilbageholdelsen er begrundet i retshåndhævelsessynspunkter, synes der ikke at være grund til at være mere restriktiv med afsondring fra omverdenen end overfor domfældte. Det vil overfor politi, kredsdommere og bisidderne blive understreget, at der i en kendelse om tilbageholdelse ikke automatisk ligger en afsondring fra

omverdenen, men det er ikke nyt i forhold til praksis.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den hidtidige regel i lovens kapitel 5, § 16, stk. 3. Klager over forholdene under tilbageholdelse har nu og da været forelagt kredsdommeren. Det sker som oftest i forbindelse med krav fra anklagemyndigheden om forlængelse af tilbageholdelsen, og det er den tilbageholdte eller bisidderen, der rejser klagen.

Kredsdommeren har undertiden i forbindelse med en forlængelse af fristen pålagt politiet at drage omsorg for forbedring af forholdene med hensyn til motion og frisk luft.

Ad § 18 e

Bestemmelsen svarer til den hidtil gældende regel i lovens kapitel 5, § 17, og til reglerne i den danske retsplejelovs §§ 768 og 769.

Bestemmelsen i stk. 1 har været praktiseret således, at politiet har givet retten meddelelse om løsladelse med besked om, at efterforskningen er afsluttet eller lignende. Kredsdommerne har ikke på eget initiativ truffet bestemmelse om ophævelse inden den fastsatte frists udløb.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny. Bestemmelsen fastslår i lighed med reglen i den danske retsplejelovs § 768, at kredsdommeren skal ophæve en tilbageholdelse eller en forholdsregel, der træder i stedet derfor, hvis kredsdommeren finder, at undersøgelsen ikke fremmes tilstrækkeligt hurtigt, og at fortsat tilbageholdelse eller anden forholdsregel ikke er rimelig.

Når der er afsagt dom i første instans, kan der være tale om at tilbageholde domfældte eller træffe forholdsregler, der træder i stedet derfor, indtil en idømt frihedsberøvende foranstaltning kan iværksættes. Anklagemyndighedens begæring om tilbageholdelse eller forholdsregler, der træder i stedet derfor, vil normalt være ledsaget af en oplysning om, hvornår fuldbyrdelsen kan påbegyndes eller transport til anbringelsesstedet foretages. Hvis tilbageholdelse eller forholdsregler, der træder i stedet derfor, besluttet, fastsættes tillige en frist. Det forekommer, at domfældte løslades i ventetiden.

Hvis en dom ankes, og anklagemyndigheden begærer tilbageholdelse eller forholdsregler, der træder i stedet derfor, har praksis været, at kredsdommeren fastsætter en frist, inden hvilken sagen skal være indbragt for landsretten. Efter indbringelsen er det landsretten, der tager stilling til spørgsmålet om tilbageholdelse m.v. og fastsætter en frist.